

ново купето и ни запозна отдалече със забележителностите му.

— „Момчета, това е то Одрин, славната първа столица на Отоманската държава. Виждате ли оная река, която тече през града?... Това е реката Тунджа. Тя се влива, както виждате, край града в друга една по-голяма от нея — Марица. Гледайте по Марица малко по-нагоре. Там в нея се влива друга — това е Арда. Малките горички от двете страни на трите реки са овощни и черничеви градини.

„В града има много джамии. От тук вие лесно можете да познаете джамията Султан Селим. Тя се намира на доста висока площ и едвам сега се виждат отчасти нейните четири минарета и златните ѝ кубета.

„В сред града се вижда друга джамия с едно минаре. До нея втора, трета и стотица други — цяла гора.

„Оттатък Марица се вижда един хубав квартал. Това е „Кара-агач“ — новия Одрин. Там е гарата.

„Града е обиколен с укрепления и никой не може да го превземе... (Разбира се, че българските войски доказаха през 1913 год., какво Одрин е превземаем).

„Препоръчвам Ви да се изкачите на най-високото викало на Султан-Селим джамия, за да се полюбувате на града и на широкото Одринско поле“!... завърши коларя турчин.

Привечер ние влязохме в града и се настанихме в хана.

Б. Даутлийски.

